

Bijlage 1: Korte toelichting verordeningen Participatiewet en Wet maatregelen Wwb.

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive 2015

Deze verordening vervangt de verrekening bestuurlijke boete bij recidive 2013. De verordening moet opnieuw worden vastgesteld op grond van de Participatiewet omdat de wettelijke grondslag voor de oude verordening komt te vervallen.

Ten opzichte van de oude verordening vinden inhoudelijk twee veranderingen plaats.

Aan het derde lid van artikel 3 van de verordening is toegevoegd:

1. de vrijlating van inkomsten uit arbeid van een persoon die medisch uren beperkt is (artikel 31, tweede lid, onderdeel z, Participatiewet) en
2. de alleenstaande ouder-kop (artikel 31, tweede lid, onderdeel d, van de Participatiewet in samenhang met artikel 2, zesde lid, van de Wet op het kindgebonden budget).

ad. 1

Ook in de oude verordening werd bij verrekening van bestuurlijke boetes in het geval van recidive geen vrijlating op het inkomen uit arbeid toegepast. De Participatiewet kent een extra mogelijkheid om inkomsten uit arbeid vrij te laten. Het gaat om mensen bij wie vast staat dat zij om medisch objectieveerbare redenen geen volledige baan kunnen uitoefenen.

ad. 2.

Alleenstaande ouders ontvangen vanaf 1 januari 2015 een uitkering die even hoog is als die van een alleenstaande. Via het kindgebonden budget ontvangen zij een alleenstaande ouderkop. Het kindgebonden budget is een inkomensafhankelijke regeling. De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (AWIR) is van toepassing op inkomensafhankelijke regelingen. Inkomensafhankelijke regelingen op grond van de AWIR worden niet tot het inkomen en vermogen (middelen) gerekend in het kader van de bijstand. Door de alleenstaande ouder-kop wel expliciet tot de middelen te rekenen, is het inkomen waarmee de bestuurlijke boete kan worden verrekend hoger. Dit komt ook overeen met de huidige situatie (2014) waarin in geval van recidive de bestuurlijke boete met de alleenstaande ouder norm kan worden verrekend.

Verordening individuele inkomenstoelage

De langdurigheidstoelage komt per 1 januari 2015 te vervallen. Daarvoor in de plaats komt de individuele inkomenstoelage.

Het grote verschil tussen de langdurigheidstoelage en de individuele inkomenstoelage is het volgende. Het college is verplicht de langdurigheidstoelage te verstrekken, wanneer een persoon aan alle voorwaarden voldoet (artikel 36, eerste lid, Wet werk en bijstand). Vanaf 1 januari 2015 kan het college op verzoek een individuele inkomenstoelage toekennen, wanneer een persoon aan alle voorwaarden voldoet (artikel 36, eerste lid, Participatiewet). Hieronder zetten we de voorwaarden voor u op een rij:

Voorwaarden langdurigheidstoelage

1. een langdurig laag inkomen hebben
2. geen in aanmerking te nemen vermogen
3. geen uitzicht op inkomensverbetering

Voorwaarden individuele inkomenstoelage

1. een langdurige laag inkomen hebben
2. geen in aanmerking te nemen vermogen
3. gelet op omstandigheden geen uitzicht op inkomensverbetering

De verordening individuele inkomenstoelage vult de voorwaarden genoemd onder punt 1 nader in. Deze zijn gelijk aan de verordening langdurigheidstoelage. Langdurig is drie jaar en laag inkomen is inkomen op bijstandsniveau.

De voorwaarde genoemd onder punt 2 is wettelijk bepaald.

De voorwaarden genoemd onder punt 3 worden in beleidsregels uitgewerkt die het Dagelijks Bestuur van de IGSD zal vaststellen. Deze leggen wij u op een later moment ter advisering voor.

Verder vult de verordening de hoogte van de individuele inkomensvoet en de wijze van indexering in. De bedragen zijn iets hoger dan in de oude verordening. Verder wordt bij de indexering aangesloten bij de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Maatregelenverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ.

De nieuwe maatregelenverordening vervangt de maatregelenverordening WWB en de maatregelenverordening IOAW en IOAZ.

De hoogte van maatregelen voor een aantal gedragingen is met ingang van 1 januari 2015 wettelijk bepaald, te weten 100%. Het gaat om gedragingen die te maken hebben met de plicht tot arbeidsinschakeling (artikel 9, eerste lid, Participatiewet). Dit worden de geüniformeerde arbeidsverplichtingen genoemd (artikel 18, vierde lid, Participatiewet). Alleen de duur van deze maatregelen (één, twee of drie maanden) moet de gemeente bij verordening regelen.

Een aantal maatregelen wegens schending van deze geüniformeerde arbeidsverplichtingen waren ook opgenomen in de oude Maatregelenverordening. In de oude verordening golden veelal lagere maatregelen.

Daarnaast is er een aantal maatregelwaardige gedragingen wegens het niet nakomen van de plicht tot arbeidsinschakeling dat nauw verwant is aan de maatregelen wegens schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Reden waarom de hoogte van deze maatregelen daarop is afgestemd.

Het bovenstaande heeft tot gevolg dat de maatregelen wegens schending van de plicht tot arbeidsinschakeling in de nieuwe verordening hoger uitvallen dan in de oude verordening.

Ook voor wat betreft de IOAW en IOAZ is ten aanzien van de hoogte van de maatregelen aansluiting gezocht bij die in het kader van de Participatiewet. Anders krijgen uitkeringsgerechtigden in het kader van de IOAW en IOAZ voor dezelfde gedraging een lagere maatregel dan bijstandsgerechtigden.

In de Maatregelenverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ die u ter advisering is voorgelegd, wordt dit in de artikelsgewijze toelichting op artikel 10, vierde lid, als volgt omschreven:

‘Met de Wet Maatregelen WWB zijn geüniformeerde arbeidsverplichtingen en bijbehorende maatregelen geïntroduceerd. Zie artikel 18, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet. Er is voor gekozen bij de zwaarte van de afstemming aan te sluiten bij de forse maatregelen voor het schenden van geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Dit omwille van eenvoud en duidelijkheid. Bovendien zijn diverse geüniformeerde arbeidsverplichtingen verwant aan de gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van deze verordening.’

Verordening loonkostensubsidie Participatiewet

Tot de doelgroep van de loonkostensubsidie behoren personen die niet in staat zijn om met een volledige baan het wettelijke minimumloon te verdienen. Zij kunnen niet dezelfde arbeidsprestatie verrichten als de gemiddelde werknemer in een bepaalde functie. De verordening regelt op welke wijze wordt vastgesteld of een persoon tot de doelgroep behoort en de wijze waarop de loonwaarde wordt vastgesteld.

Tot deze doelgroep zullen bijvoorbeeld behoren, personen die niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn met een beperkt arbeidsvermogen die voorheen onder de Wet Wajong vielen en personen die nu op de Wsw-wachlijst staan. Deze personen behoren vanaf 2015 tot de doelgroep van de Participatiewet.

Verordening Re-integratie Participatiewet

De doelgroep ondersteuning bij arbeidsinschakeling van de Participatiewet is breder dan die onder de WWB. Zo behoren bijvoorbeeld personen, die nu onder de doelgroep van de Wet sociale werkvoorziening (Wsw) vallen, vanaf 1 januari 2015 tot de doelgroep van de Participatiewet. Dat geldt ook voor arbeidsongeschikten met arbeidsvermogen die nu onder de Wet Wajong vallen. Ook deze behoren vanaf januari 2015 tot de doelgroep van de Participatiewet. Het gaat om personen

die vanaf 1 januari 2015 een beroep doen op de Participatiewet en niet reeds een SW-dienstbetrekking hebben of uitkering op grond van de Wet Wajong.

De re-integratieverordening bevat daarom vanaf 2015 ook voorzieningen die mede dan wel specifiek gericht zijn op deze nieuwe doelgroep zoals:

- de no-riskpolis en
- de Participatievoorziening beschut werk.

Verordening individuele studietoelage

Personen bij wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen, kunnen een individuele studietoelage aanvragen als ze studeren. Het afronden van een studie versterkt de positie op de arbeidsmarkt. Een diploma is een bewijs tegenover werkgevers dat iemand gemotiveerd is en veel in zijn mars heeft. Gemeenten zijn vrij om de hoogte en frequentie van de betaling van de toelage te bepalen. Personen die tot deze doelgroep behoren kunnen maandelijks in aanmerking komen voor € 100,00 aan bijzondere bijstand.

Verordening Tegenprestatie Participatiewet

Personen bij wie is vastgesteld dat de verwachting is dat niet binnen een jaar een betaalde baan wordt gevonden, krijgen de verplichting een tegenprestatie te verrichten. Het wordt nadrukkelijk niet als re-integratie instrument gezien, maar het betreft het leveren van een nuttige bijdrage aan de samenleving. Wanneer een persoon volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, wordt de tegenprestatie niet verplichtend opgelegd maar zal wel gestimuleerd worden.

De tegenprestatie wordt naar vermogen verricht en moet passend zijn. Rekening wordt gehouden met omstandigheden als leeftijd, opleiding, werkervaring, mantelzorgtaken en nadere relevante persoonlijke omstandigheden. Personen kunnen zelf invloed hebben op de invulling van de tegenprestatie door zelf een plan/voorstel voor te leggen.

De tegenprestatie mag uitdrukkelijk geen verdringing van arbeid tot gevolg hebben of financieel gewin tot doel hebben.

Op basis van deze verordening worden door het college nadere beleidsregels ontwikkeld over o.a. aard, duur en omvang van de tegenprestatie.

Verordening cliëntenparticipatie

Alleen een technische aanpassing.

Handhavingsverordening

Alleen een technische aanpassing.